

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obo/3/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012201015
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Pepelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7012201015.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Pepelovej a členiek senátu JUDr. Aleny Priellovej a JUDr. Gabriely Mederovej, v právnej veci žalobcu: DAMAX Prešov, s. r. o., so sídlom: Strojnícka 20, Prešov, IČO: 45 327 181, zast. advokátkou JUDr. Veronikou Trošanovou, so sídlom: Floriánska 16, Košice, proti žalovanému: JUDr. Juraj Gavalčín, so sídlom: Platanová 5, Košice, správca konkurznej podstaty úpadcu Detes Trade, a. s., so sídlom: Zimná 97, Spišská Nová Ves, IČO: 31 710 671, o vylúčení veci zo súpisu konkurznej podstaty, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 9 Cbi 2/2012-76 z 23. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 9 Cbi 2/2012-76 z 23. októbra 2012 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach ako súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 9 Cbi 2/2012-76 zo dňa 23. 10. 2012 vylúčil zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5K/100/2000 nehnuteľnosti zapísané Katastrálnym úradom C., Správou katastra C. na LV č. XXXX, kat úz. T., obec C., okres C. ako

- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.846 m²,
- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.816 m²,
- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoria o výmere 357 m²,
- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoria o výmere 944 m²,
- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoria o výmere 946 m²,
- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoria o výmere 398 m²,
- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.397 m²,
- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.352 m²,
- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoria o výmere 437 m²,
- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoria o výmere 92 m²,

- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere 139 m²,
- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere 541 m²,
- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1.173 m²,
- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere 490 m²,
- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere 357 m²,
- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1.363 m²,
- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1.538 m²,
- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1.355 m²,
- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1.318 m²,
- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1.529 m²,
- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1.319 m²,
- parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere 20.073 m²,
- sklad č. X, súp. č. XXXX na parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1.529 m²,
- sklad č. XX, súp. č. XXXXX na parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere 398 m²,
- sklad č. XX, súp. č. XXXXX na parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere 946 m²,
- sklad č. XX, súp. č. XXXXX na parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere 944 m²,
- sklad C. „A“ súp. č. XXXXX na parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1.816 m²,
- sklad C. „B“ súp. č. XXXXX na C. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1.846 m²,
- predajňa S. - súp. č. XXXXX parc. č. XXXX registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1.318 m² v celosti.

(ďalej tiež ako „sporné nehnuteľnosti“).

Súd súčasne žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi na účet jeho právnej zástupkyne trovy konania z konkurznej podstaty vo výške 265,28 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 5K/100/2000-11 zo dňa 16. 01. 2001, ktorým vyhlásil konkurz na majetok úpadcu a za správkyňu konkurznej podstaty ustanovil Ing. Alexandru Chapčákovú. Uznesením zo dňa 31. 10. 2006 menovanú správkyňu jej funkcie zbavil a za nového správcu ustanovil JUDr. Juraja Gavalčina. Tento podaním zo dňa 07. 08. 2012 rozšíril súpis konkurznej podstaty úpadcu o nehnuteľnosti, o vylúčenie ktorých v tomto konaní ide. Prvostupňový súd uznesením č. k. 5K/100/2000-441 zo dňa 07. 08. 2012 vyzval žalobcu, aby v lehote do 30 dní od doručenia tohto uznesenia podal žalobu o vylúčenie predmetných nehnuteľností z konkurznej podstaty, pričom žalobca túto svoju povinnosť splnil.

Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX kat. úz. T. súd zistil, že sporné parcely a stavby na nich postavané sú zapísané ako vlastníctvo spoločnosti DAMAX Prešov, s. r. o., Strojnícka 20, Prešov, v celosti. Žalobca tieto nehnuteľnosti nadobudol kúpnu zmluvou V-6445/09 zo dňa 11. 12. 2009 od svojho právneho predchodcu, a to obchodnej spoločnosti DELTA Prešov, s. r. o., ktorá ich zas nadobudla kúpnu zmluvou zo dňa 11. 06. 2003 uzatvorenou medzi predávajúcim - spoločnosťou K. T. R. spol. s r. o., Košice a kupujúcim: DELTA Prešov, s. r. o.. Z notárskej zápisnice č. N 497/2000, Nz 490/2000 napísanej na Notárskom úrade v Sečovciach notárom JUDr. Alexandrom Demeterom dňa 31. 10. 2000 vyplynulo, že predmetné nehnuteľnosti nadobudla obchodná spoločnosť K. T. R., spol. s r. o., Košice touto notárskou zápisnicou tak, že vlastník predmetných nehnuteľností: Drobný tovar - Slovakia, a. s. (po zmene obchodného mena Detes Trade, a. s.) vložil tieto nehnuteľnosti okrem iných ďalších nehnuteľností do základného imania spoločnosti K.T.R., spol. s r. o., Košice. O vklade tejto notárskej zápisnice bolo rozhodnuté katastrálnym úradom. Po tom, ako Okresný úrad v Prešove, katastrálny odbor, dňa 12. 12. 2000 pod č. V-4973/2000 vklad vlastníckeho práva spoločnosti K.T.R., spol. s r. o., Košice ohľadom predmetných nehnuteľností na základe vyššie označenej notárskej zápisnice povolil, dňa

14. 03. 2003 podal proti tomuto rozhodnutiu protest okresný prokurátor v Prešove, ktorý navrhol, aby napadnuté rozhodnutie bolo zrušené, a to pre nesplnenie podmienok podľa zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby. Argumentoval tým, že nebol daný súhlas Fondu národného majetku Slovenskej republiky (ďalej tiež ako „FNM SR“ alebo „fond“) na prevod privatizovaného majetku, pretože v tom čase ešte nebola splatená kúpna cena za odpredaj tohto majetku pre úpadcu. Katastrálny úrad v C. rozhodnutím č. Vb 13/2003 zo dňa 30. 06. 2003 protestu prokurátora Okresnej prokuratúry v Prešove vyhovel a napadnuté rozhodnutie zrušil. Správa katastra R. však vklad kúpnej zmluvy, ktorou spoločnosť K. T. R., spol. s r. o., Košice ako predávajúci, odpredávala predmetné nehnuteľnosti kupujúcemu DELTA Prešov, s. r. o., povolila, a to pod č. 1188/2003. Následne DELTA Prešov, s. r. o. tieto nehnuteľnosti odpredala ďalšou kúpnu zmluvou zo dňa 11. 12. 2009 do vlastníctva žalobcu, pričom vklad tejto kúpnej zmluvy bol Správou katastra R. povolený dňa 18. 12. 2009 pod č. 2204/09. Z uvedeného súdu prvého stupňa vyplynulo, že správa katastra aj po proteste prokurátora ďalšie vklady kúpnych zmlúv o prevode vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam povoľovala, až sa vlastníkom sporných nehnuteľností stal žalobca.

V priebehu konania žalobca predložil súdu knihu pošty úpadcu z roku 2000, kedy došlo k prevodu sporného majetku úpadcu a k vloženiu týchto nehnuteľností do základného imania spoločnosti K. T. R., spol. s r. o., Košice. Súd z tejto knihy zistil, že pod poradovým číslom 317 je evidovaná žiadosť o vydanie súhlasu k prevodu majetku na iné osoby adresovaná Fondu národného majetku Slovenskej republiky, Bratislava, z ktorej má vyplývať, že úpadca fond o súhlas s prevodom majetku požiadal.

Súd prvého stupňa poukázal na § 19 ods. 1, ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZKV“) a na základe vyššie zisteného skutkového stavu právne uzavrel, že správca zapísal sporné nehnuteľnosti do súpisu konkurznej podstaty úpadcu Detes Trade, a. s. a v lehote určenej súdom žalobca podal žalobu na ich vylúčenie z konkurznej podstaty. Žalobca je v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník predmetných nehnuteľností doteraz. Hoci vlastníkom nehnuteľností bol pôvodne úpadca, odvtedy však došlo k ďalším prevodom vlastníckeho práva, a to na obchodnú spoločnosť K. T. R., spol. s r. o., Košice, následne na spoločnosť DELTA Prešov, s. r. o. a napokon na žalobcu, pričom každý prevod bol povolený príslušným správnym orgánom.

Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného, že nebol daný súhlas Fondu národného majetku Slovenskej republiky na prevod majetku podľa § 19a ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby, pretože nebola splatená celá kúpna cena, prvostupňový súd zdôraznil, že v zmysle citovaného ustanovenia, ak fond do 60 dní od doručenia písomnej žiadosti nadobúdateľa fondu na nakladanie s privatizovaným majetkom nevyjadrí písomný súhlas (správne malo znieť „nesúhlas“), má sa za to, že súhlas bol udelený (znenie zákona účinné do 14. 01. 2002). Žalobca preukázal, že pod poradovým číslom 317 takáto žiadosť fondu adresovaná bola, a to dňa 26. 07. 2000, z čoho vyplýva, že platí vyššie citovaná zákonná domnienka, že aj keď súhlas daný nebol, má sa za to, že súhlas bol udelený. Za takejto situácie, teda keď žalobca je zapísaný ako vlastník predmetných nehnuteľností a žalovaný ničím nepreukázal, že jeho zaradenie sporných nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty bolo oprávnené, dospel súd prvého stupňa k záveru, že nárok žalobcu voči žalovanému je dôvodný a sporné nehnuteľnosti zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu vylúčil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania 265,28 eur za 4 úkony právnych služieb vrátane režijného paušálu, ktorú je žalovaný povinný nahradiť mu z konkurznej podstaty.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný (ďalej tiež ako „odvolateľ“) argumentujúc odvolacími dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p., ďalej podľa § 205 ods. 2 písm. b/, písm. c/, písm. d/ a písm. f/ O. s. p. Odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zamietol, majúť za to, že v konaní preukázal, že úpadca je vlastníkom vecí, ktoré sú predmetom žaloby a že ním bol aj v čase vyhlásenia konkurzu (č. l. 81 - 83).

Žalovaný vo svojom odvolaní vyjadril názor, že súd v konaní o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty musí ako predbežnú otázku riešiť otázku vlastníckeho práva k predmetu konania, a to vzhľadom na to, že v zmysle zákona podstatu tvoria veci, ktoré patrili dlžníkovi v deň vyhlásenia konkurzu, a teda jediným a rozhodujúcim kritériom pre zápis vecí do súpisu konkurznej podstaty je skutočnosť, či vec patrí alebo nepatrí dlžníkovi, inými slovami, či dlžník (úpadca) je vlastníkom vecí zapísanej do súpisu konkurznej podstaty, alebo nie je. Má za to, že v prejednávanej veci preukázal, že nedošlo k platnému prevodu vlastníckeho práva z úpadcu na iný subjekt až po žalobcu a teda, že bol a stále je vlastníkom vecí zapísaných do konkurznej podstaty. V konaní predložil zmluvu o predaji podniku č. 1185/1998, ktorou bola vec, ktorej vylúčenie z podstaty žalobca žiada, prevedená z FNM SR na úpadcu. V zmysle tejto zmluvy, ako aj v zmysle zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu, neboli splnené podmienky na platný prevod majetku z úpadcu na ďalšie subjekty. Zdôraznil, že predovšetkým nebola splatená kúpna cena, rovnako nebolo žiadané o udelenie súhlasu a súhlas Fondom národného majetku udelený ani nebol, čo má zákonný aj zmluvný následok, že vloženie majetku do obchodnej spoločnosti K. T. R., spol. s r. o., Košice a jeho následný prevod až po prevod na žalobcu, bol vykonaný neplatnými právnymi úkonmi. Poukázal na zákonnú úpravu, v zmysle ktorej ak nie sú splnené vyššie uvedené podmienky, je právny úkon a všetky na neho nadväzujúce právne úkony neplatné.

K žalobcom predloženej knihe odoslanej pošty ako dôkazu o tom, že úpadca o udelenie súhlasu Fond národného majetku Slovenskej republiky žiadal, uviedol, že tento je v rozpore s vyjadrením samotného fondu, ktorý, ako vyplýva z jeho vyjadrenia zaslaného správe katastra v rámci rozhodovania o proteste prokurátora, uvedenú skutočnosť poprel. Ďalej uviedol, že z predmetnej knihy nie je jasné, na aký konkrétny právny úkon úpadca fond o udelenie súhlasu žiadal, pretože je v nej uvedený iba prevod majetku. Poukázal na to, o udelenie súhlasu žiadal vo viacerých prípadoch a fond na túto žiadosť vždy aj reagoval, keďže jeho vyjadrenie bolo stále priložené k návrhom na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Vzhľadom na to, že súhlas resp. žiadosť o jeho udelenie sú predpokladom platnosti právneho úkonu, nie je mu jasné, prečo túto skutočnosť úpadca neuviedol v návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, na rozdiel od iných prevodov, kedy bol súhlas fondu stále prílohou návrhu na vklad. Vo vzťahu k uvedenému žalovaný ako dôkaz pripojil k svojmu odvolaniu návrh na vklad podaný vo veci iného prevodu majetku, spadajúceho pod rovnaký režim, kde bol však k návrhu priložený aj súhlas fondu s prevodom (č. l. 88).

V ďalšej časti odvolania žalovaný súdu vytkol, že sa nevysporiadal s vyjadrením fondu o tom, že žiadosť o udelenie súhlasu neeviduje a že súhlas na prevod majetku neudelil. Súd bez odôvodnenia vyhodnotil skutkový stav v prospech žalobcu, ktorý predložil len neurčitý dôkaz o odoslaní akejsi žiadosti. Má za to, že pokiaľ súd považoval vyjadrenie fondu za nedostatočné, mal ho požiadať o podanie informácie, či žiadosť o udelenie súhlasu z dátumu uvedeného v knihe odoslanej pošty eviduje a či sa táto týkala vecí, ktoré sú predmetom sporu. Keďže tak súd neučinil, sú jeho závery nepodložené vykonaným dokazovaním. Súdu tiež vytkol, že odôvodnenie jeho rozhodnutia neobsahuje informáciu o tom, ako sa vysporiadal s vyššie uvedeným skutkovým stavom, prečo nepovažoval vyjadrenie fondu za dôveryhodné, súčasne prečo považoval dôkazy predložené žalobcom za postačujúce. Absentuje tiež odôvodnenie súdu, akým spôsobom vyhodnotil ním predložené dôkazy (rozhodnutia správy katastra a protest prokurátora, z ktorých vyplýva, že fond na prevod majetku neudelil súhlas a žiadosť o udelenie súhlasu ani neeviduje), z dôvodu ktorého považuje napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné.

K postupu správy katastra žalovaný uviedol, že nemôže niesť zodpovednosť za jej nezákonný postup. Zdôraznil, že nemal a ani nemá možnosť rozhodovanie správy katastra ako ovplyvniť, hlavne keď o jej rozhodnutiach nevedel a nebol ani účastníkom konaní o povolenie vkladu. Túto možnosť mala len prokuratúra, ktorá v danom prípade aj konala. Súdu vytkol, že nebral ohľad na skutočnosť, že prokuratúra považovala za potrebné podať proti rozhodnutiu o povolení vkladu vlastníckeho práva protest, ktorému bolo aj vyhovené. Poukázal na to, že Okresná prokuratúra Prešov aj Katastrálny úrad v C. po preskúmaní prevodu majetku z úpadcu na spoločnosť K. T. R., spol. s r. o., Košice a vyžiadaní si vyjadrenia FNM SR o tom, že kúpna cena nebola zaplatená a súhlas na prevod majetku nebol udelený, dospeli k opačnému záveru ako súd, teda že prevod majetku z úpadcu na K. T. R., spol. s r. o., Košice bol vykonaný v rozpore so zákonom, ktorá skutočnosť spôsobuje jeho neplatnosť.

K rozsudkom, ktoré v konaní predložil žalobca a ktorými bolo žalobe vyhovené, žalovaný uviedol, že sa tak stalo preto, že v konaní bolo na rozdiel od prebiehajúceho konania preukázané, že fond na daný prevod súhlas udelil. V prílohe svojho odvolania predložil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7 Cbi 7/2009-77 zo dňa 27. 06. 2012 v analogickej veci, ktorým súd žalobu o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty zamietol (č. l. 84 - 87). V závere odvolania uviedol, že domnienka hodnovernosti a správnosti údajov katastra nehnuteľností platí len dovtedy, kým nie je preukázaný opak.

K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca (č. l. 90 - 93), ktorý navrhol napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako vecne a právne správny potvrdiť. Súčasne si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 92/2012 vydané v konaní, v ktorom bol skutkový stav a z neho vyplývajúci právny záver totožný so skutkovým a právnym stavom v tejto veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201, § 204 ods. 1 O. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 202 O. s. p.), preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, a preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

V prejednávanej veci sa žalobca žalobou zo dňa 15. 08. 2012, prvostupňovému súdu doručitou dňa 27. 08. 2012, domáha, aby súd zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu Detes Trade, a. s., so sídlom: Zimná 97, Spišská Nová Ves, IČO: 31 710 671, vylúčil nehnuteľnosti špecifikované v žalobnom petite na č. l. 3 a 4 spisu, zapísané Katastrálnym úradom C., Správou katastra C. na LV č. XXXX, kat. úz. T., obec C., okres C..

Súd prvého stupňa žalobe vyhovel argumentujúc, že žalobca je doteraz zapísaný ako vlastník sporných nehnuteľností v katastri nehnuteľností, pričom žalovaný nepreukázal, že zaradenie týchto nehnuteľností jeho osobou do súpisu konkurznej podstaty bolo oprávnené.

Podľa § 6 ods. 1 ZKV, majetok podliehajúci konkurzu tvorí konkurznú podstatu.

Podľa § 19 ods. 1 ZKV, ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu.

Podľa § 19 ods. 2 ZKV, súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnene.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 5K/100/2000-11 zo dňa 16. 01. 2001 vyhlásil na majetok úpadcu konkurz a za správcu konkurznej podstaty ustanovil pôvodne Ing. Alexandru Chapčákovú, ktorú následne uznesením zo dňa 31. 10. 2006 zbavil funkcie a za nového správcu ustanovil JUDr. Juraja Gavalčina. Tento podaním zo dňa 07. 08. 2012 zaradil do súpisu konkurznej podstaty úpadcu aj sporné nehnuteľnosti s poznámkou, že vlastnícke právo k nim si v zmysle výpisu z katastra nehnuteľností uplatňuje žalobca. Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 5K/100/2000-441 zo dňa 07. 08. 2012 vyzval žalobcu, aby v lehote do 30 dní od doručenia uznesenia podal žalobu proti žalovanému o vylúčenie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, okres: C., obec: C., kat. územie: T. zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu (č. l. 10 - 11). Žalobca žalobu zo dňa 15. 08. 2012 o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 5 K 100/00 podal na príslušný súd dňa 27. 08. 2012 (č. l. 1), a teda v súdom určenej lehote podľa § 19 ods. 2 ZKV. Žalobca má v konaní za to, že je legitímnym vlastníkom sporných nehnuteľností, nakoľko jeho vlastnícke právo nebolo do dnešného dňa spochybnené žiadnym relevantným súdnym rozhodnutím.

Zo spisu je ďalej zrejmé, že pôvodným vlastníkom sporných nehnuteľností bola spoločnosť Drobný tovar - Slovakia, a. s. (po zmene obchodného mena dňa 28. 11. 2000: Detes Trade, a. s. , t. j. úpadca), pôvodne so sídlom: Masarykova 26, Prešov, od 11. 05. 2001 so sídlom: Zimná 97, Spišská Nová Ves, IČO: 31 710 671, ktorá ich nadobudla na základe Zmluvy o predaji časti podniku č. 1185/1995 zo dňa 01. 11. 1995 podľa zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov, a to od predávajúceho Fondu národného majetku Slovenskej republiky (č. l. 33 - 37). Vklad bol povolený dňa 01. 11. 1995 pod č. V 3794/1995. Menovaná spoločnosť notárskou zápisnicou sp. zn. N 497/2000, Nz 490/2000 napísanou na Notárskom úrade v Sečovciach notárom JUDr. Alexandrom Demeterom dňa 31. 10. 2000 (č. l. 26 - 28) vložila predmetné nehnuteľnosti do základného imania spoločnosti K. T. R. spol. s r. o., Košice, so sídlom: Pražská 2, Košice, IČO: 36 201 502. Na návrh obidvoch označených spoločností zo dňa 31. 10. 2000 (č. l. 25), Okresný úrad v Prešove, katastrálny odbor rozhodnutím č. V-4973/2000 dňa 12. 12. 2000, právoplatným v rovnaký deň, vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností povolil.

Spoločnosť K.T.R. spol. s r. o., Košice, nehnuteľnosti, ktorých vylúčenie žalovaný zo súpisu konkurznej podstaty žiada, predala na základe kúpnej zmluvy uzavretej v Prešove dňa 11. 06. 2003 spoločnosti DELTA Prešov, s. r. o., so sídlom: Strojnícka 20, Prešov, IČO: 36 484 211 (vklad povolený Správou katastra R. pod č. V 1188/2003 dňa 30. 07. 2003), ktorá ich ďalšou kúpnu zmluvou č. 1/2009 uzavretou v Prešove dňa 11. 12. 2009 (č. l. 49 - 53) previedla na spoločnosť DAMAX Prešov, s. r. o., so sídlom: Strojnícka 20, Prešov, IČO: 45 327 181, teda na žalobcu (vklad povolený Správou katastra R. dňa 17. 12. 2009 pod č. V 2204/09). Z uvedených prevodov vlastníckeho práva predmetných nehnuteľností vyplýva, že žalobca nadobudol sporné nehnuteľnosti ako v poradí tretí vlastník po úpadcovi. Titul nadobudnutia nehnuteľností žalobcom je zrejмый aj z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, z časti B: „Vlastníci a iné oprávnené osoby“, z ktorého vyplýva, že žalobca je výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností v celosti.

Odvolateľ vo svojom odvolaní prvostupňovému súdu vytkol, že sa v konaní nevysporiadal s otázkou vlastníckeho práva k predmetu konania, ktorú musí riešiť ako otázku predbežnú. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že žaloba o vylúčenie veci, tak hnutelnej ako aj nehnuteľnej, zo súpisu majetku konkurznej podstaty, je žalobou o plnenie a nie žalobou o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, teda žalobou určovacou podľa § 80 písm. c/ O. s. p. Konanie o vylúčenie veci je konaním odlišným od konania o určenie vlastníckeho práva, ktoré vyžaduje splnenie osobitných podmienok, na existenciu ktorých musí súd prihliadať kedykoľvek v priebehu konania (§ 103 O. s. p.). Vlastnícke právo odlišne od zápisu v katastri nehnuteľností môže súd určiť jedine vo výroku svojho rozsudku a nie v jeho odôvodnení, a to za účasti všetkých osôb dotknutých výrokom rozhodnutia, vrátane ich právnych predchodcov. V opačnom prípade by došlo k neprípustnému a nezákonnému popretiu vlastníckeho práva dotknutých subjektov. Takýmto rozhodnutím by sa zmenilo ich právne postavenie, pričom by nemali možnosť účinne sa brániť.

Odvolateľ tiež namietol nesplnenie podmienok na platný prevod majetku - sporných nehnuteľností, z úpadcu na ďalšie subjekty.

Napriek tomu, že predmetom konania o vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty nie je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o vylúčenie ktorých v konaní ide, súd prvého stupňa vo vzťahu k tejto otázke vykonal dostatočné dokazovanie v súlade s ust. § 120 a nasl. O. s. p., z ktorého vyvodil správne skutkové a právne závery, s ktorými sa odvolací súd s poukazom na § 219 ods. 2 O. s. p. stotožňuje.

Vo vzťahu k vkladu vlastníckeho práva na základe osvedčenia o vyhlásení účastníka - spoločnosti Drobný tovar - Slovakia, a. s. o vložení sporných nehnuteľností do základného imania spoločnosti K. T. R. spol. s r. o., Košice, je z obsahu spisu zrejмый, že Katastrálny úrad v C. rozhodnutím č. V 13/2003 zo dňa 30. 06. 2003, právoplatným dňa 10. 03. 2004 (č. l. 21 - 23) vyhovel protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov č. Pd 3020/03-2 zo dňa 14. 03. 2003 proti rozhodnutiu bývalého Okresného úradu v Prešove, katastrálny odbor č. V 4973/2000 zo dňa 12. 12. 2000, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva na základe vyššie uvedeného osvedčenia a označené rozhodnutie

bývalého Okresného úradu v Prešove zrušil. Odvolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že rozhodnutie Katastrálneho úradu v C. môže byť záväzné len pre jeho účastníkov, t. j. spoločnosť Detes Trade, a. s. a K.T.R. spol. s r. o., Košice, ktorí však už v čase jeho právoplatnosti (10. 03. 2004) vlastními sporných nehnuteľností neboli, ale bola ním spoločnosť DELTA Prešov, s. r. o. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 11. 06. 2003. Menovaný správny orgán preto už svojím rozhodnutím nemohol zasiahnuť do práv tretích subjektov. To, že ani rozhodnutie Katastrálneho úradu v C. neovplyvnilo ďalšie zápisy vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností, potvrdzuje aj tá skutočnosť, že samotná Správa katastra R. vklady kúpnych zmlúv o prevode vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, a teda nakladanie s nimi, aj po proteste prokurátora povoľovala.

Pokiaľ ide i námitku odvolateľa o neudelení súhlasu Fondu národného majetku Slovenskej republiky na prevod majetku, odvolací súd totožne so súdom prvostupňovým poukazuje na skutočnosť, že žalobca v konaní predložil knihu odoslanej pošty úpadcu z roku 2010, z ktorej fotokópia listu so zoznamom podaní je zažurnalizovaná na č. l. 54 spisu. V tejto knihe je pod poradovým číslom 317 evidovaná žiadosť úpadcu zo dňa 26. 07. 2000 adresovaná fondu o vydanie súhlasu k prevodu majetku na inú osobu s poznámkou „vybavené - odoslané“, v ktorej kolónke je uvedený nečitateľný podpis. Dôkaz predložený žalobcom žalovaný nevyvrátil, preto súd prvého stupňa o skutočnom obsahu tejto žiadosti (o udelenie súhlasu Fondu národného majetku nevyhnutného na platný prevod privatizovaného majetku nadobúdateľom na inú osobu alebo vklad do obchodnej spoločnosti podľa § 19a ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb.) nemal dôvod pochybovať. Fond národného majetku Slovenskej republiky síce v katastrálnom konaní o proteste prokurátora uviedol, že súhlas v zmysle vyššie citovaného ustanovenia na vloženie nehnuteľného majetku zapísaného na LV č. XXXX v k. ú. T. do základného imania spoločnosti K. T. R. spol. s r. o., Košice, obchodnej spoločnosti Drobný tovar - Slovakia, a. s. neudelil a neeviduje ani žiadosť o udelenie takéhoto súhlasu, prevod majetku však nespochybnil a následne akceptoval aj ďalšie jeho prevody zo spoločnosti K. T. R. spol. s r. o., Košice na spoločnosť DELTA Prešov, s. r. o. a nakoniec na žalobcu.

Čo sa týka nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam žalobcom, a to na základe kúpnej zmluvy č. 1/2009 zo dňa 11. 12. 2009, relevantné je, že predmetné nehnuteľnosti po tom, ako ich od 17. 12. 2009 na základe vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností začal užívať, užíval ich ako dobromyseľný vlastník. Žalobca tieto nehnuteľnosti užíval v dobrej viere, že mu patria, a teda že sú jeho vlastníctvom.

Princíp dobrej viery, vo všeobecnosti chrániaci účastníkov súkromnoprávných vzťahov, predstavuje jeden z prejavov ústavného princípu právnej istoty. Vzhľadom na uvedené, rozhodnutie Katastrálneho úradu v C. môže pôsobiť výhradne medzi účastníkmi predmetného správneho konania, nemôže mať však vplyv na riadne nadobudnuté vlastnícke právo tretej osoby. Ochrana vlastníckeho práva ďalších nadobúdateľov (za predpokladu, že toto svoje právo nadobudli v dobrej viere), je zakotvená v § 124 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana. Toto rovné postavenie subjektov vlastníckeho práva (tak fyzických ako aj právnických osôb, alebo aj štátu, pokiaľ je účastníkom občianskoprávných vzťahov) je zaručené Ústavou Slovenskej republiky, z ktorej vyplýva právo každého vlastníť majetok s tým, že vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu (čl. 20 ods. 1) a rovnako vyplýva aj z čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (úst. zákon č. 23/1991 Zb.). Opačná interpretácia, podľa ktorej dodatočným odpadnutím právneho dôvodu, na základe ktorého nadobudol vlastníctvo ktorýkoľvek z právnych predchodcov vlastníka, stráca vlastnícke právo aj posledný - aktuálny vlastník, by bola narušením celého konceptu právnej istoty a ochrany nadobudnutých práv. Nemožno preto akceptovať výklad, podľa ktorého by zánikom právneho titulu, na základe ktorého nadobudol vlastníctvo k určitej veci právny predchodca aktuálneho vlastníka, zaniklo aj vlastníctvo osoby, ktorá svoje právo odvodzuje od svojho právneho predchodcu (tzv. derivatívny - odvodený spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva), pretože v opačnom prípade by si tento svojím vlastníctvom nemohol byť nikdy istý. Ochrana vlastníckeho práva dobromyseľného nadobúdateľa je podporená judikatúrou ústavného súdu (napr. nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 165/11), i keď je nepopierateľným faktom, že prevod vlastníckeho práva medzi viacerými nadobúdateľmi sa musí skúmať vždy s ohľadom na

konkrétne okolnosti toho - ktorého prípadu.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd nemal dôvod pochybovať, že žalobca sporné nehnuteľnosti od obchodnej spoločnosti DELTA Prešov, s. r. o. riadne odkúpil, a to na základe kúpnej zmluvy č. 1/2009 zo dňa 11. 12. 2009, a teda že je ich aktuálnym vlastníkom.

V ďalšom sa odvolací súd zaoberal časťou odvolania žalovaného, v ktorej namietol nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je súčasťou práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia bezpochyby neznamená povinnosť súdu zaoberať sa v odôvodnení svojho rozhodnutia všetkými skutočnosťami tvrdenými účastníkmi konania, z odôvodnenia však musia byť zrejme všetky pre rozhodnutie významné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia.

Odvolateľ nedostatky týkajúce sa odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku prvostupňového súdu vzhľadom na vyhodnotenie skutkového stavu veci v prospech žalobcu bez jeho náležitého odôvodnenia, ako aj v absencii vysporiadania sa s dôkazmi predloženými jeho osobou.

Odvolací súd poukazujúc na konkrétnu obsahovú, vecnú a právnu stránku prvostupňového rozhodnutia, dospel k záveru, že právo žalovaného na riadne odôvodnenie porušené nebolo. Odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje zhrnutie dôvodov, pre ktoré súd prvého stupňa žalobe vyhovel, a to na základe toho, že žalovaný nepreukázal oprávnenosť zaradenia sporných nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty. Podľa názoru odvolacieho súdu, odôvodnenie rozsudku v rozsahu vyhotovenom prvostupňovým súdom, zodpovedá zákonnej požiadavke riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia - stručné, jasné, výstižné a je ústavne akceptovateľné. Je nutné zdôrazniť, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamená ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže žalovaný neuniesol dôkazné bremeno, pretože nepreukázal, že by vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam malo svedčať úpadcovi, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa stotožňujúc sa s jeho správnosťou v zmysle § 219 O. s. p. potvrdil ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto by mal právo na náhradu trov konania. Hoci si náhradu trov odvolacieho konania uplatnil vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného, tieto nevyčísľil, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.